Lieta Nr. C 23034415
Madona, 2015.gada 30.martā

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesas tiesnese G.Rezgoriņa 2015.gada 30.martā rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2015.gada 6.janvārī Madonas rajona tiesā saņemta /pers. A/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka prasītājam un atbildētājai ir kopīgs bērns - 2009.gada 27.decembrī dzimusī meita /pers. C/. Bērns atrodas prasītāja apgādībā no 2014.gada 1.aprīļa. Bērna māte uzturlīdzekļus nemaksā, bērna audzināšanā un aprūpē nepiedalās. Lūgts piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus bērna uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt līdz bērna 18 gadu vecumam. Prasītājs norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājai uz viņas deklarēto dzīvesvietu saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu. Atbilstoši minētajai tiesību normai fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai deklarētajā dzīves vietā. Lai gan atbildētāja šajā adresē nav bijusi sastopama, tomēr saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta nosacījumiem atzīstams, ka viņai ir paziņots par celto prasību. Līdz šī nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētājas paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā šo tiesību normu, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītājs nevēlas tikt uzklausīts tiesas sēdē, bet atbildētāja nav sniegusi tiesai nekāda veida paskaidrojumu, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecību (9.l.l.) apstiprināts, ka 2009.gada 27.decembrī dzimušās /pers. C/ māte ir /pers.B/ , bet tēvs – /pers.A/ . Ar Madonas novada pašvaldības izziņu (10.l.l.) pierādīts, ka bērns dzīvo kopā ar tēvu un atrodas viņa apgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan /pers. A/ tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī /pers.B/ pienākums tos sniegt.

Atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus par celto prasību vai cēlusi pretprasību. Tāpat lietā nav iesniegti pierādījumi, ka māte labprātīgi sniedz materiālo atbalstu bērna uzturēšanai vai bērns atrodas mātes apgādībā. Tādējādi tiesas ieskatā šobrīd nepastāv tādi tiesiskie vai faktiskie apstākļi, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus savam bērnam.

Prasītājs lūdzis piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem Civilprocesa likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 1080,00 *euro*. No atbildētājas par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25]pantu

tiesa nosprieda:

Apmierināt /pers.A/ , personas kods /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers.B/ , personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers.B/ par labu /pers.A/ uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi laikā līdz 2016.gada 26.decembrim 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot ar 2016.gada 27.decembri – ik mēnesi 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2015.gada 6.janvāra un turpināt līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers.B/ par labu valstij valsts nodevu 162,00 *euro* (viens simts sešdesmit divi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,91 *euro* (divi *euro* un deviņdesmit viens cents).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Tiesnese G.Rezgoriņa